

[Lange.]

Spænding, man nogetsteds følger de Forhandlinger, der føres her i Dag. I Modsætning til det ærede Medlem tror jeg at turde sige, at Landets Øjne ikke hviler paa Landstinget, som de vilde gøre det, hvis man troede, at det, der her foregaar, vilde føre til store forfatningsmæssige Forandringer. Det ærede Medlem sagde, at man i Befolkningen spørger, hvad der vil ske. Man venter ikke, at der vil ske noget, og det er min Opfattelse, at man i de videste Kredse føler sig tryk derved.

Naar Interessen for Behandlingen af det foreliggende Forslag er saa svag, kan den høje Regering tilskrive sig hele Æren og Ansvarer derfor. Det foreliggende Forslag er saa ringe lovtknisk set, saa blotet for nye forfatningsmæssige Ideer, at det næppe kan friste nogen uden for Regeringspartierne til at gaa ind i en Forhandling med dette Forslag som Forhandlingsgrundlag, og det maa være svært for Regeringspartierne Tilhængere at tage Forslaget helt alvorligt. For de radikale og socialdemokratiske Medlemmer af Landstinget kan dette vel virke beroligende; Lovforslaget vil ikke bringe deres Mandater i Fare.

Lovforslaget er jo i det hele taget ikke noget Forslag; det er intet som helst andet end et Diktat fra Regeringens Side, et Diktat om, at nu skal Landstinget afskaffes, uden at noget andet sættes i Stedet. Thi Bestemmelsen om, at der skal nedsættes et sagskyndigt Udvalg, som skal gennemgaa Lovforslagene paa en eller anden Maade, har ingen Værdi, da et saadant Udvalg skal nedsættes ved almindelig Lov og altsaa ogsaa kan ophæves ved almindelig Lov. Allerede ved 49-Grundloven blev der jo i øvrigt gennemført en Række saakaldte Løfteparagraffer, som endnu ikke er blevet opfyldt.

At Interessen for det foreliggende Forslag er saa ringe, skyldes sikkert ogsaa, at de fleste, hvis man spørger, om Tiden er inde til en Kamp om Forfatningen, maa indrømme, at det er den ikke. Tiden er fuld nok af Problemer, hvis lykkelige Løsning i en ganske anden Grad end en Forfatningsændring er afgørende for Landets og Folkets Vel. Hvis Regeringen havde vist Vilje og Evne til at benytte den Forfatning, vi har, hvis Regeringen havde forstaaet sin Opgave: at være den mæglende Faktor, som tilveje-

bragte Resultater, der viste Hensyntagen til alle berettigede Interesser, vilde sikkert meget have set bedre ud, end det gør.

Naar den høje Regering ved saa mange Lejligheder roser sig af de mange betydningsfulde Love, den har gennemført, glemmer den at anføre, at intet af de forelagte Lovforslag var blevet til Lov, hvis ikke Landstinget havde medvirket dertil. Vi fik den nuværende Forfatning i 1915, og Stillingen er i Dag den, at den forholdsvis Repræsentation med Hensyn til de Landstingsvalgte er til Stede paa eet Mandat nær. I de 17 Aar, Grundloven af 1915 har været Grundlov her i Landet, har vi i to Aar haft en radikal-socialistisk, i 3 Aar en socialistisk og nu i 6 Aar atter en radikal-socialistisk Regering. Det vil med andre Ord sige, at af 17 Aar har der været Regeringer, som har været i Uoverensstemmelse med Landstingets Flertal, i de 11, altsaa næsten i de to Trediedele af Tiden. Kan det nu med Rette hævdes, at der i denne Periode ikke er blevet gennemført et betydningsfuldt Lovgivningsarbejde? Svaret maa blive et ubetinget Nej, og i mange af de Tilfælde, hvor Landstingets Flertal har hindret Gennemførelsen af Regeringens Forslag, har Regeringen sikkert god Grund til at være taknemmelig derfor.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører (C. F. Sørensen) gav en Skildring af, hvorledes et socialdemokratisk Program bliver til, idet han sagde, at det er noget, man laver, naar man er i Opposition. Deri ligger vel en Erkendelse af, at det ikke alt sammen bør gennemføres, naar man kommer til at danne Regering, og dertor kan jeg gentage, at jeg tror, Regeringen har haft god Grund til at være taknemmelig for, at Landstinget har hindret Gennemførelsen af nogle af de Punkter, der indeholdes i det Program, man laver, naar man er i Opposition. For at nævne et Eksempel føler jeg mig fuldkommen overbevist om, at Regeringen vilde have været udsat for de allerstørste Bekymringer, hvis Landstinget i sin Tid ikke havde hindret, at Afrustningsforslaget blev gennemført. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet omtalte den Udvikling, Partiet Venstre havde gennemgaaet. Jeg tror, det ærede Medlem ogsaa kunde have givet en Skildring af den Udvikling, Socialdemokratiet har gennemgaaet, for ogsaa Social-